

Хотіла б я піснею стати... (скорочено)

Леся Українка

Хотіла б я піснею стати
У сюю хвилину ясну.
Щоб вільно по світі літати,
Щоб вітер розносив луну.
Щоб геть аж під яснії зорі
Полинути співом дзвінким,
Упасти на хвилі прозорі,
Буяти над морем хибким.
Лунали б тоді мої мрії
І щастя моє таємне,
Ясніші, ніж зорі яснії,
Гучніші, ніж море гучне.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Леся Українка, слабосила, хвора жінка, мала могутню зброю — по етичне слово. Та ще — багату уяву, палке серце. Тому й захотілося їй стати піснею, щоб вільно по світу літати, допомагати людям у горі й радіти з ними в радості. Ліричну героїню ваблять стихії, космос. їй хочеться вітром літати від ясних зір до глибокого моря. Має вона й свої таємниці, "щастя... таємне", яке засіяє разом із нею ясніше ясної зорі й гучніше, ніж море. У вірші багато інверсій, епітетів, які увиразнюють основну думку.